

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Sønderborg Amt har i dette Tilfælde ment, at enten maatte Amtet selv overtage Driften af Bilruterne, eller ogsaa maatte det overlades Statsbanerne at tage denne Opgave op, som Sønderborg Amt anser for overordentlig vigtig, og hvis Løsning vil betyde Løsningen af et af de Spørgsmaal, som samlede den allerstørste Interesse i den sønderjydske Jernbanekommission. Man blev i sin Tid fra alle Sider enig om at give Sønderborg Amt den særlige Cadeau, at Staten vilde gaa ind med saa meget som 60 pCt. af Udgifterne, hvis Ruten til Mommark udbyggedes. Denne Rute faar de nu, uden at de maa sætte nogen ny Kapital ind. Jeg kan ikke se rettere end, at det er en baade for Statsbanerne og for Sønderborg Amt udmærket Ordning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilsyn med Herberger, Arbejdshjem m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 603).

Sagen sattes til Forhandling.

Socialministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig at forelægge for det høje Ting Forslag til Lov om Tilsyn med Herberger, Arbejdshjem m. v., saaledes som dette Forslag er vedtaget i det høje Folketing.

Regeringen nedsatte den 22. Januar 1931 et Udvalg med den Opgave at undersøge Forholdene paa de nu eksisterende Herberger og Arbejdshjem for hjemløse og at gøre Indstilling om eventuelle Ændringer i disse Forhold, derunder om Samarbejde mellem de forskellige Institutioner samt om Fastsættelse af de nærmere Regler for Optagelse, Betaling m. v. for de forskellige Kategorier af Hjem eller Herberger.

Udvalget bestod, væsentligst i hvert Fald, af Personer fra de store velgørende

Institutioner, men der var ogsaa Repræsentanter for de kommunale Organisationer. Dette Udvalg naaede til en enstemmig Vedtagelse af et Forslag om lovordnede Forhold paa det heromhandlede Omraade. Hele Udvalgets Beretning med tilhørende Bilag er i øvrigt optrykt som Bilag til Lovforslaget, og af Hensyn til Tiden, særlig i disse Dage, skal jeg derfor indskrænke mig til at henvise til denne Beretning, som indeholder mange Oplysninger om Forholdene hele Landet over paa dette Omraade. Resultatet af Regeringens Overvejelser blev, at man i det væsentlige tiltraadte Udvalgets Forslag, dog med enkelte Ændringer, hvorom jeg kan henvise til Bemærkningerne til Lovforslaget.

Lovforslaget gaar i det store og hele ud paa følgende: Herberger og Arbejdshjem samt Arbejdskolonier undergives Tilsyn af en af Socialministeren udnævnt, honorarlønnet Inspektør. De nuværende Herberger og Arbejdshjem skal ansøge om Tilladelse til fortsat Virksomhed; Tilladelse skal ligeledes gives til at oprette slige Institutioner og kan til enhver Tid tilbagekaldes. Socialministeren fastsætter de almindelige Regler for Herbergers og Arbejdshjems Indretning og Virksomhed og ligeledes Regler for Samarbejde mellem Herberger eller Arbejdshjem og den offentlige Arbejdsanvisning og skal træffe nærmere Bestemmelse om, i hvilket Omfang Personer skal have Adgang til disse Hjem, samt kan endelig kræve, at der skal være særskilte Opholdsrum og Sove- rum for de ganske unge. Inspektøren skal i øvrigt godkende de nærmere Regler for de enkelte Herberger eller Arbejdshjem, herunder om Betalingen for Logi og Forplejning samt Arbejdsvederlaget, og skal mindst een Gang hvert andet Aar tilse de enkelte Herberger og Arbejdshjem. Hvis han skønner, at der i en Kommune ikke findes et i Forhold til Behovet rimeligt Antal Sengepladser, skal han indberette dette til Socialministeren, som derefter forhandler med vedkommende Kommunalbestyrelse og Amdsraad og eventuelt kan paalægge Kommunen at træffe de fornødne Foranstaltninger til, at Mangelen bliver afhjulpet, enten ved Samarbejde med private Institutioner eller ved Kommunens egen Foranstaltning.

I §§ 12—14 findes Bestemmelser om Tilskud fra det offentlige og om Fordeling af